

Principal Cine

«La olvidada de los Dioses», d'insuperable presentació, ens trasllada als temps de la conquesta de Mèxic per l'Hernàn Cortès i ens narra un idili nascut entre la filla del rei indi (la bellíssima Geraldine Farrar) i un capità d'en Cortès (En Wallace Reid).

L'obra és jugada amb tota classe de detalls i, com diem més amunt, presentada fastuosament i amb tota propietat.

També s'estrenà «La Bestia Negra» de emocionant assumpte i, naturalment, ben interpretada, si diem que els millors papers eren a càrrec de la bonica Priscilla Dean i l'escultural Dorotty Phillips.

La Unió Lliberal

La bona gent

Aquesta hermosa comèdia del gran Rusiñol, mestre d'humorisme, és sens dubte una de les obres del nostre teatre que sempre el públic aplaudirà. Es que en tota ella hi és fosa, amb una harmonia insuperable, la nota de tendresa i la sàtira cruent dels vicis que pateix la bona gent. Les baixes passions del vell usurer i de tots els qui el volten, topen amb violència, amb la noblesa del caricaturista, que no s'en calla cap; amb la bondat i acovardiment de la esposa i del pobre tenedor de llibres, que no sap altra cosa més que fer números per als altres, i amb la puresa de sentiments de la noia treta de la casa de Misericòrdia i portada on l'assetgen l'enveja dels parents i la mala ànima del vell sàtir, fals protector seu.

Per això l'espectador se sent atret ja des de les primeres escenes de l'acte primer que és una admirable presentació dels personatges que es mouen en escena durant l'obra, i segueix fins a la fi de la comèdia amb interès sempre creixent.

Val a dir, però, que la interpretació que la companyia del senyor Juli Sabatés donà a *La bona gent*, és digne de tot elogi. Llàstima de presentació escènica, senzillament detestable.

De tots els intèrpretes, cal esmentar principalment el treball dels senyors Ay-

Bloc Bonavia per a 1923

De venda a la Casa Garrell

guasenosa (*Senyor Batista*), Sabatés (*Rafel*) i Mayol (*Senyor Pepet*), tots tres senzillament admirables en l'encarnació dels tres personatges centrals de l'obra. Dels demés, sobressortí únicament el senyor Corominas; contribuint al conjunt els senyors Mariné, Camps, Roqueta i Santjosep.

De les actrius, senyoretetes Virgili (M. i P.) i senyoretetes Ortega i Prat, cal senyalar la primera, pel seu acurat treball en la interpretació del paper de *Mariagna*. En el primer acte; feu una arribada justa, rublerta de naturalitat. Donava certament la impressió de la noia que acaba de sortir de son asil i topa per primera vegada amb el món exterior, del qual no en sabia res fins aleshores.

El públic, molt nombrós, aplaudí al final de tots els actes i va riure una vegada més amb els acudits de bona llei de «El carró del ví», el popular sàinet d'En Ramón Ramón Vidales, amb el qual va acabar la funció.

Centre Catòlic

Com estava anunciat, van donar-se en el teatre d'aquest Centre, las representacions dels «Pastorets» davant d'una gentada tant tradicional com el mateix espectacle. Està vist que no sembla el Nadal complet si no es fan els Pastorets al Centre Catòlic.

Malalties de la Pell Cabell i Venerianes

Doctor F. Montaña

Metge de l'Hospital de la Santa Creu
Ex-intern dels de París

GRANOLLERS

Carrer de Barcelona, 1, 2.^{on}
Diumenges, de 10 a 12

BARCELONA

Carrer de Sant Pau, 28, pral.
Tarda, de tres a cinc

Cal confessar que la «Joventut Artística» s'ha esmerat en revestir aquest hermos espectacle de tot allò que el fes més atractivol i agradable.

Ens plau donar a continuació una curta ressenya de l'actuació dels simpàtics joves que cooperaren a l'èxit ben manifest que l'obra obtinguè.

Josep Corbera, (*Luzbel*). No trobem paraules prou per a posar de relleu la magistral i artística interpretació que a aquest personatge va donar aquest estudiós jove. El públic, únic jutge de les obres, va donar-ne prova ben palesa, premiant moltes de ses hermoses relacions amb forts aplaudiments, per la força i perfecta declamació amb que va recitar-les. Per a ell és, doncs, nostre més gran felicitació.

Lluís Icart (*Borrego*), Fèlix Masjuan (*Bato*). Dos altres hèrois dels «Pastorets». Varen ésser els ídols de la mainada. Amb llurs cabrioles, i acudits, que cuidaren de no fer arribar a pallasades, tingueren sempre la rialla del públic a remolc de ses còmiques actituds. Creiem que és aquest el millor elogi que podem fer-ne.

Miquel Arenas (*Laurenó*). Fou aquest voluntariós jove la sorpresa i admiració del públic. degut a no ésser gaire conegut com a cantant. Va interpretar el seu «rol» amb voluntat i sentiment, cantant l'ària del tercer acte amb una harmonia, gust i delicadesa admirables. Molt bé Arenas; és així com es treballa.

Emili Malàs (*Sant Miquel*). De fet semblava que vèiem l'Arcangel. Son harmoniós timbre de veu, l'impecable dicció castellana que el caracteritza i son gest elegant i majestuós va fer que l'auditori quedés verament meravellat de sa actuació.

Els demés joves que prengueren part en l'obra ajudaren a l'èxit que va assolir, sobresortint entre ells en Ramón Gómez i en Joan Massó.

La presentació escènica, efectes lluminosos i part musical força ajustada.

A tots endressem nostra més entusiasma enhorabona. I fins un altre any.

Bloc Manelic per a 1923

De venda a la Casa Garrell

DOCTOR CANTALLOPS

Metge especialista en enfermetats del Nas, Gola i Orelles

Metge de l'Hospital Clínic de Barcelona

Granollers

29, Carrer de Josep Umbert, 29

Dijous, de nou a una

Barcelona

Carrer de Girona, 90, pral. 2.^a

De tres a cinc